

บทอ่านที่ 1

กท 1:13-24

พี่น้อง ท่านทั้งหลายต้องเคยได้ยินเรื่องชีวิตในอดีตของข้าพเจ้าเมื่อยังยึดถือประเพณีของชาวยิว ว่าข้าพเจ้าเคยเบียดเบียนพระศาสนจักรของพระเจ้าอย่างรุนแรง และพยายามทำลายด้วย ข้าพเจ้าก้าวหน้าในลัทธิยิวมากกว่าเพื่อนชาวยิอรุ่นเดียวกันหลายคน และมีจิตใจร้อนรนอย่างยิ่งในการรักษาประเพณีของบรรพบุรุษ

ครั้นแล้ว พระเจ้าผู้ทรงเลือกสรรข้าพเจ้าไว้ตั้งแต่ยังอยู่ในครรภ์มารดา ก็ทรงเรียกข้าพเจ้าเดชะพระหรรษทานของพระองค์ และพอพระทัยที่จะลำแดงพระบุตรของพระองค์ในตัวของข้าพเจ้า เพื่อข้าพเจ้าจะได้ประกาศข่าวดีถึงพระบุตรแก่บรรดาคนต่างศาสนา ข้าพเจ้าไม่ริอหวั่นที่จะปรึกษากับมนุษย์ผู้ใดเลย หรือแม้แต่จะขึ้นไปกรุงเยรูซาเล็มเพื่อพบกับผู้เป็นอัครสาวกก่อนข้าพเจ้า แต่ข้าพเจ้าออกเดินทางไปยังอาราเบีย และกลับมาถึงเมืองดามัสกัสอีก สามปีต่อมา ข้าพเจ้าขึ้นไปกรุงเยรูซาเล็มเพื่อทำความรู้จักกับเคลาสและพักอยู่กับเขาเป็นเวลาสิบห้าวัน ข้าพเจ้าไม่พบอัครสาวกอื่น ๆ นอกจากยาขอบ ผู้เป็นน้องชายขององค์พระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้าขอสาบานเฉพาะพระพักตร์ของพระเจ้าว่า สิ่งที่ข้าพเจ้าเขียนนี้ มิใช่ความเท็จ

หลังจากนั้น ข้าพเจ้าไปในเขตแดนซีเรียและซิดิเซีย พระศาสนจักรต่าง ๆ ในแคว้นยูเดียยังไม่เคยรู้จักหน้าข้าพเจ้าเลย เขาเหล่านั้นเคยแต่ได้ยินว่า “ผู้ที่เคยข่มเหงพวกเรา บัดนี้กลับมาประกาศความเชื่อที่เขาเคยพยายามจะทำลาย” เขาเหล่านั้นจึงถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าเพราะข้าพเจ้า

น.ดิโอนิซิโอ พระสังฆราช
และเพื่อนมรณสักขี
น.ยอห์น เลโอนาร์ดี
พระสงฆ์

สดด 139:1-3,
13-14, 15-16

ทำวัตรสวดเช้าที่ 3

พระวรสาร

ลก 10:38-42

เวลานั้น ขณะที่พระเยซูเจ้าทรงพระดำเนินพร้อมกับบรรดาศิษย์ พระองค์เสด็จเข้าไปในหมู่บ้านแห่งหนึ่ง สตรีผู้หนึ่งชื่อมารธาได้รับเสด็จพระองค์ที่บ้าน นางมีน้องสาวชื่อมารีย์ซึ่งนั่งอยู่แทบพระบาทขององค์พระผู้เป็นเจ้าคอยฟังพระวาจาของพระองค์ มารธากำลังยุ่งอยู่กับการปรนนิบัติรับใช้จึงเข้ามาทูลว่า “พระเจ้าข้า พระองค์ไม่สนพระทัยหรือที่น้องสาวปล่อยดิฉันคนเดียวให้ปรนนิบัติรับใช้ ขอพระองค์บอกเขาให้มาช่วยดิฉันบ้าง”

แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสตอบว่า “มารธา มารธา เธอเป็นห่วงและวุ่นวายหลายสิ่งนัก สิ่งที่สำคัญมีเพียงสิ่งเดียว มารีย์ได้เลือกเอาส่วนที่ดีที่สุดที่จะไม่มีใครเอาไปจากเขาได้”

สิ่งคมปัจจุบันหยิบยื่นหลายสิ่งหลายอย่างให้เราเลือก เราจึงต้องเลือกทำสิ่งที่จำเป็น และสำคัญก่อน ส่วนสิ่งที่อยากทำแต่ยังไม่จำเป็น ต้องรอทำในโอกาสต่อไป มารธาและมารีย์ทำสิ่งที่ดีในการต้อนรับพระเยซูเจ้า แต่พระองค์ถือโอกาสเตือนให้เรารู้จักลำดับความสำคัญก่อนหลังของสิ่งที่เรากระทำ เราเคยให้ความสำคัญด้วยการนั่งใกล้พระองค์เหมือนมารีย์ เพื่อฟังพระองค์ทรงบอกกล่าวถึงสิ่งต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับชีวิตหรือไม่ หรือเรากระทำทุกอย่างยกเว้นสิ่งสำคัญที่ต้องกระทำ คือให้ความสำคัญแก่พระเจ้าเป็นอันดับแรก

ข้าแต่พระเยซูเจ้า โปรดสอนให้ลูกฉลาดเท่าทัน และรู้จักจัดลำดับความสำคัญก่อนหลังในการดำเนิน

วันที่ 9 ตุลาคม 2555

ลก.10.38-42

พระวรสารวันนี้สอนเราว่า สิ่งที่เราควรทำคือยอมรับพระเยซูเจ้า
ประการแรก เราต้องยอมรับความเป็นตัวตนทั้งหมดของพระเยซูเจ้า ว่า
พระองค์ทรงเป็นใคร

ประการแรก เมื่อความกังวลเป็นเหมือนหินสะดุดในการติดตาม
พระเยซูเจ้า ประการหลัง เมื่อการพักผ่อนเป็นเป้าหมายของการติดตาม
พระเยซูเจ้า. ทั้งสองประการให้ข้อคิดว่า เป็นพระหรรษทานของพระเจ้า
สำหรับเรา เพื่อยอมรับพระเยซูเจ้าอย่างเต็มที่ ว่าพระองค์ทรงพระ
ประสงค์มาเยี่ยมเราและ “อาศัยในบ้านของเราเอง- ตัวตนทั้งครบของเรา”

อย่างไรก็ตาม พระเยซูเจ้าทรงชื่นชมมารีย์ที่เลือกส่วนที่ดีกว่า.
เธอสนใจพระเยซูเจ้าอย่างเต็มที่ เธอแสดงความเคารพต่อแขกพิเศษใน
บ้านของเธอเองในวันนั้น “มารีย์ซึ่งนั่งอยู่แทบพระบาทขององค์พระผู้
เป็นเจ้าคอยฟังพระวาจาของพระองค์” เธอเป็นเหมือนศิษย์เฉพาะพระ
พักตร์พระอาจารย์. เธอรู้จริงๆว่าการประทับอยู่ของพระเยซูเจ้าเป็นสิ่งที่
เธอต้องการมากที่สุด

หลายครั้ง เราอาจกล่าวด้วยความไม่พอใจต่อการแสดงออกของ
คนอื่นเหมือนมารีย์ที่ตำหนิน้องสาวที่ไม่ช่วยนางเตรียมอาหารเลี้ยงแขก.
หญิงสาวทั้งสองมีวิธีต่างกันในการรับใช้พระเยซูเจ้า. เมื่อเราใช้ตัวเราเอง
เป็นไม้วัด. เครื่องวัดของการรับใช้ด้วยความรักคือ ความรักของพระเยซู

เจ้า การให้ไม่ใช่แค่ส่วนหนึ่งของสิ่งที่พระองค์มี แต่เป็นการให้ตัวตน
ทั้งหมดของพระองค์